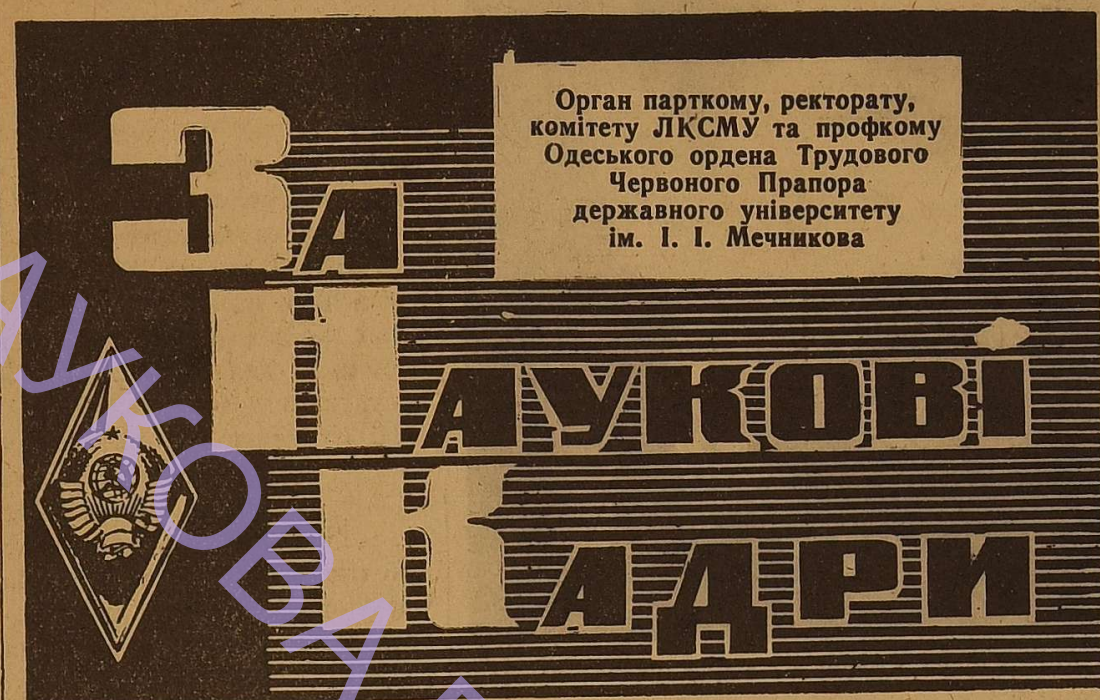

СЬОГОДНІ—ЗВІТНО-ВИБОРНІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXVI

№ 29 (1012)

21 ЖОВТНЯ

1970 р.

Ціна 2 коп.

Комуністи! Показуйте приклад у праці і громадському житті! Будьте активними організаторами і вихователями мас у боротьбі за високу ефективність виробництва, повніше використання резервів, економію та ощадливість у народному господарстві!

(Із Закликів ЦК КПРС до 53-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ПАРТІЙНІ ЗБОРИ—ШКОЛА ДЛЯ КОМУНІСТІВ

Сьогодні — звітно-виборні партійні збори університету. Не один десяток разів бував я на таких зборах за півсотні років мого перебування в партії. На багатьох з них брав участь в обговоренні звітної доповіді партбюро чи парткому. І незважаючи на це, завжди, як і тепер, приходжу на партійні збори з почуттям обов'язку комуніста.

Партійні збори допомагають комуністу відчувати себе учасником боротьби і перемог партії. На них особливо відчувається гордість за нашу партію, її велику роль в керівництві будівництвом комунізму.

Партійні збори — школа для комуністів, вони допомагають активніше включитися у вирішення завдань, поставлених перед колективом.

З досвіду минулих звітно-виборних зборів ми бачимо, як велика активність і свідомість комуністів універси-

тету дали змогу викрити недоліки окремих членів партії, допомігти зміцнити керівництво університетом, забезпечити здійснення ленінського принципу партійного керівництва.

Будь-які партійні збори повинні проходити на високому рівні критики і самокритики, з почуттям відповідальності кожного комуніста за всі діла університету і, перш за все, за постановку учбової, виховної і наукової роботи.

Нехай і ці збори, які відбуваються в знаменний рік Ленінського ювілею, в період підготовки до XXIV з'їзду КПРС, будуть зразком високої свідомості, дисципліни і вияву партійного обов'язку всіх комуністів у вирішенні великих завдань підготовки висококваліфікованих спеціалістів.

І. Г. ЛЕОНОВ,
член КПРС з 1918 року,
доцент.

НА РІВНІ КРИТИКИ

Відбулися звітно-виборні збори партійної організації адміністративно-господарчої частини. У звітній доповіді секретаря партійного бюро тов. Сергіяча було відзначено, що члени партбюро і комуністи свою практичну роботу спрямовували на поліпшення якості матеріально-технічного забезпечення учбового процесу і наукової роботи, на підвищення ідейно-теоретичного рівня комуністів і всіх співробітників АГЧ.

Велика увага приділялась питанням поліпшення роботи відділів і служб та зміцнення трудової дисципліни і організованості серед робітників і службовців. Доповідач відзначив ряд істотних недоліків в роботі партбюро. Так, наприклад, в результаті слабого контролю за діяльністю групи капітального ремонту часто роботи провадилися неякісно, були випадки порушення трудової дисципліни. Новообраному бюро слід більше уваги приділяти питанням виробничої діяльності.

В обговоренні доповіді взяли участь комуністи Ш. Х. Халілов, І. П. Усенко, П. І. Потапенко, Б. Ф.

Чибар, В. О. Галайчук, Г. П. Лидовських, М. М. Король, Р. П. Зубицька, член парткому С. І. Тюпін.

У своїх виступах вони говорили про потребу підвищення рівня внутріпартійної роботи, особливої відповідальності за доручену справу. Вказували на необхідність поліпшення стану аудиторного фонду і гуртожитків, поліпшення роботи їдальні та буфетів.

Різкій критиці було піддано колишнього проєктора АГЧ І. С. Горба, який займався приписками та окозамилюванням, був грубий з підлеглими і з вини якого будівництво аудиторного корпусу було фактично зірвано, а також працівників бухгалтерії — за погану організацію прийому відвідувачів.

Обговорення доповіді пройшло активно. Було прийнято рішення, спрямоване на поліпшення роботи партійної організації і усунення недоліків, вказаних в критичних зауваженнях комуністів.

Обрано новий склад партійного бюро ректорату. Секретарем знову обрано С. Й. Сергіяча.

В. ТЕРЕХОВ.

Майже тридцять п'ять років життя комуністки Зінаїди Порфирівни Суранової, доцента кафедри аналітичної хімії хімічного факультету, пов'язані з нашим університетом.

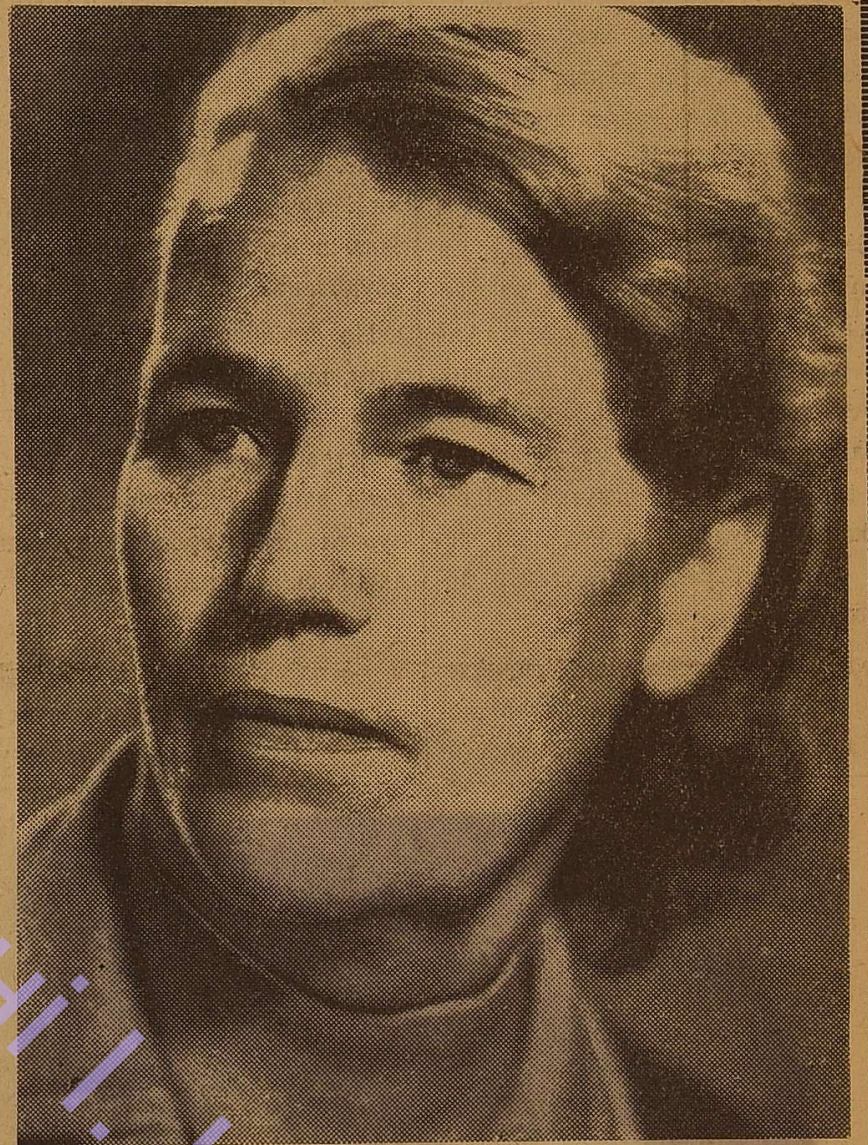
Спочатку студентка (1932—1937 рр.), потім аспірантка (1937—1940 рр.), далі — викладач, доцент факультету. Тільки війна на декілька років розлучає Зінаїду Порфирівну з університетом. Але як тільки долетіла звістка про звільнення Одеси, комуніст Суранова зразу ж повертається на рідний факультет.

Особливо запам'ятався Зінаїді Порфирівні сороковий рік, у якому вона вступила в члени КПРС.

З того часу, крім основної своєї роботи вона виконує партійні доручення: обиралась членом партбюро, секретарем, а останні два роки — заступник секретаря.

Енергії, невтомності в роботі Зінаїди Порфирівни може позавидувати кожен.

Віриться, що у З. П. Суранової цей вогник завзятого горітиме ще довго.

АКТИВНО, ПО-ДИЛОВОМУ

БАГАТО студентів нашого університету трудилися влітку у складі студентського будівельного загону «Романтик» в Тюменській області. Ми збудували декілька важливих об'єктів: корівник на 200 голів, теплицю, площею 580 кв. м, готель на 40 місць, напівавтоматичну лінію для обробки деревини і т. д. Освоїли, таким чином, 195,7 тисяч карбованців.

ВИПРОБУВАННЯ ТРЕТЬОГО ТРУДОВОГО

Нелегко було, але відродно бачити, що ми принесли користь, що люди загартувались в праці, стійко перенісши випробування третього трудового семестру. Непогано працював загін математиків на чолі з бригадиром Валерієм Гмирею та істориків на чолі з Валерієм Снісаренко на будівництві готелю.

Ми не тільки добре працювали, але й читали лекції, давали концерти, навіть виступали по телебаченню. Поза робочий час, за рахунок недільників побудували містечко для ігор в дитячому садку.

В. БУСЛАЄВ,
майстер загону «Романтик».

Відбулися звітно-виборні збори парторганізації філологічного факультету. Зі звітною доповіддю виступив секретар партбюро Ф. С. Смагленко. Він відзначив успіхи і досягнення парторганізації факультету в рік підготовки і відзначення Ленінського ювілею, проаналізував причини недоліків, які мали місце.

Основну увагу партбюро і деканат приділяли виховній роботі серед студентів.

Значна увага була приділена також, особливо наприкінці навчального року, боротьбі за трудову дисципліну і підвищення успішності. Тут партбюро і деканат діяли злагоджено. В результаті за 1969/1970 навчальний рік успішність стала вищою, ніж вона була в 1968/1969 навчальному році. Але попереду в цій галузі ще дуже і дуже багато невирішеного.

Злагоджено діяв колектив факультету в напружені для міста дні серпня-вересня ц. р. Студенти працювали в обсерваторах, прибирали територію університету, а у вересні працювали на ланах

Іванівського та Біляївського районів на збиранні врожаю. Самовіддано трудилися і викладачі, і студенти. Правда, за невякву в Іванівку і використання довідки з обсерватора для поїздки у Москву в особистих справах партбюро факультету оголосило догану доценту Ф. Гольдману.

Було позитивне, були і недоліки в роботі методсеминарів.

В обговоренні доповіді взяли участь комуністи Ю. Ф. Касім, Л. М. Чепурнова, М. В. Будіянський, Ю. О. Карпенко, А. А. Москаленко, П. Т. Маркушевський, М. І. Доброгорський, І. М. Дузь.

На зборах виступив заступник секретаря парткому університету В. І. Світличний.

Виступаючи вказали на те, що в подальшому необхідно ще ретельніше боротися за трудову дисципліну та успішність, за підвищення якості викладання, за подальше урізноманітнення агітаційно-масової і виховної роботи.

Збори обрали новий склад партійного бюро, яке очолила доцент А. К. Смольська.

КОРИСНІ ЗУСТРІЧІ

Вперше за останні роки в стінах університету стали практикуватись зустрічі керівництва університету зі студентами, викладачами і співробітниками факультетів. На цих зустрічах члени ректорату розповідають про роботу університету в цілому, про ті завдання, які стоять перед колективом у цей передз'їздівський час, відповідають на запитання присутніх. Такі зустрічі відбулися на історичному, фізичному, геолого-географічному факультетах та на факультеті романо-германської філології.

Перед колективами факультетів виступили: ректор університету професор О. В. Богатський, заступник секретаря парткому В. І. Світличний, проректор по АГЧ М. М. Король, головний бухгалтер Д. А. Бекерська.

Зустрічі за рішенням ректорату та парткому в майбутньому відбуватимуться систематично.

Вміщуємо повідомлення про зустріч ректора університету професора О. В. Богатського з колективом історичного факультету.

Цієї зустрічі студенти і викладачі історичного факультету чекали з великим інтересом і хвилюванням, бо такі заходи до цього часу майже не провадилися. А проблем і запитань в аудиторії нагромадилось чимало, які, звичайно, найкраще можна було вирішити в безпосередній бесіді з ректором.

У своєму виступі професор О. В. Богатський підвів підсумки минулого року і зупинивсь на завданнях, які стоять зараз перед університетом. Особливо, відзначив ректор професор О. В. Богатський, слід звертати увагу на успішність і закріплення досягнутих успіхів. Вказано було і на недоліки, які є в роботі університетського колективу.

Потім — запитання. Звичайно, не всі одержали позитивну відповідь, але у всякому разі, присутні

побачили, на що можна сподіватись, а на що — ні.

З задоволенням зустрінуто була новина про те, що скоро дві кращих аудиторії факультету будуть обладнані за останнім словом техніки, а це поліпшить якість навчання, а також про те, що стане кращим обслуговування в буфетах і їдальнях, що нові гуртожитки і гуманітарний корпус, незважаючи на затримки, все ж буде збудовано.

На закінчення хотілось би сказати, що зустріч пройшла цікаво. Такі контакти університетської адміністрації і колективів факультетів дають змогу краще координувати дії в процесі виконання наших спільних завдань.

І. СЕРОВ,
студент четвертого курсу
історичного факультету.

Комуніст Віктор Михайлович Колош — токар учбово-експериментальних майстерень — користується авторитетом серед своїх товаришів по роботі.

Своєю працьовитістю, сумлінним ставленням до роботи він показує усім приклад.

Комуністи майстерень обрали Віктора Михайловича своїм секретарем. І в тому, що майже кожен з робітників виконує норми на 115—120 процентів, що колективом майстерень зекономлено засобів та матеріалів у 1969 році близько 5 тис. крб., а у першому півріччі 1970 року — 2,5 тисячі — і його заслуга як партійного секретаря.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

Закріпити досягнуті успіхи

15 жовтня комсомольці історичного факультету зібралися на свої звітно-виборні збори. Зі звітною доповіддю виступив секретар бюро комсомольської організації В. Глебов. Він розповів про успіхи, досягнуті за звітний період. Вони, сказав він, вагомні. Нездарма ж наша організація за досягнуті показники в учбовій, суспільно-корисній праці нагороджена Перехідним прапором комітету ЛКСМУ університету.

Ленінський залік, відзначив В. Глебов, з 204 студентів 186 склали на «відмінно». За результатами огляду групових комсомольських організацій, присвяченого 100-річчю з дня народження В. І. Леніна, перше місце зайняла комсомольська група тепер уже п'ятого курсу.

Зараз на факультеті — 47 відмінників навчання. Добрих успіхів досягли історики, працюючи нішньої осені на ланах Іванівського та Біляївського районів. За ударну працю чимало студентів нагороджено райкомом ЛКСМУ та правліннями колгоспів.

Факультет посів перше місце в спортивній спартакіаді університету.

Член бюро комсомольської організації, голова НСТ факультету І. Серов відзначив, що за звітний період досягнуто успіхів у студентській науковій діяльності. 30 доповідей майбутніх істориків висунуто на університетські, обласні та республіканські конференції.

Деякі студенти брали участь у наукових конференціях інших міст. Зокрема С. Дворянинов (2-й курс) виступав з доповіддю в МДУ, Н. Лазарев — в Тбіліському університеті, Ю. Сурай — у Київському.

На факультеті працюють численні наукові гуртки, відбуваються конференції. Особливим успіхом користується конференція з іноземних мов.

Член ВЛКСМ Л. Озернюк розповіла про розвиток художньої самодіяльності. Комсорг 4-го курсу М. Галеба, член бюро комсомольської організації А. Павлов критикували бюро за його недостатній зв'язок з курсовими комсомольськими організаціями.

Редактор стіннівки «Історик» розповів про відсутність допомоги у випуску газети з боку сектора преси бюро.

Питанням студентського побуту присвятив свій виступ член ВЛКСМ А. Перехрест.

Усі виступи комсомольців були спрямовані на поліпшення учбової, виховної роботи.

Ця ж думка була підкреслена і у виступах заступника секретаря комітету ЛКСМУ університету В. Матковського та члена партбюро факультету С. М. Ковбасюка.

Збори пройшли активно. Секретарем комсомольської організації знову обрано В. Глебова.

В. КІЛЕСА,
студент IV курсу істфаку.

Юнаки і дівчата! Наполегливо оволодівайте марксистсько-ленінською теорією, висотами науки, техніки і культури! Будьте вірними ленінським заповітам, активними будівниками комунізму!

(Із Закликів ЦК КПРС до 53-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ЧОРНОМОР—70

В пам'яті зринає 23 червня — день нашого від'їзду на цілину: дзвінкий сміх, жарти, звична вокзальна суєта, і... очі проводжаючих. Хотілося їм відповісти: «Не турбуйтеся, рідні! Все буде гаразд».

Згадується, на честь нашого приїзду в радгоспі «Свободный» було організовано мітинг, на якому виступив директор радгоспу тов. Кульмухамедов. Він поставив перед нами великі завдання. Розповів, що в радгоспі не вистачає приміщень для худоби. Потрібно побудувати два корівники.

Ці корівники і у ві сні бачились нам. Тепер все позаду. І все-таки шкода, що все минуло. Шкода, що рідко будуть вимовлятися такі слова, як «бранка», «бетон», «штукатурка». У цих словах — була наша робота: рівномірний, але влевнений стукіт сокири Колі Топтигіна, напружена праця Юри Іонова, Колі Дев'ятова, Юри Аленіна, вічні турботи командира загону Колі Дерев'янка, комісара Колі Ветрова. Нарешті, справжня майстерність наших дівчат-штукатурок Мили Чуфістової, Лариси Якушиної, Лени Ушинської.

Робота — то ранкова лінійка і дорога до об'єкту, чергування, уважна розмітка, то — мозолі, але й гордість за себе, й за інших.

Цілина! Ми скромно прикрасили тебе: збудували двоквартирний будиночок, два корівники й виконали багато інших робіт. Все залишилось в пам'яті назавжди. І українські пісні, і тихі вечори, і зорі...

В радгоспі «Свободный» багато дітей. Вони добре запам'ятали Людмилу Миколаївну, свій табір «Спутник», організований тут же, в радгоспі. Батьки залишились за це вдячні нам.

Але це ще не все. Були і зустрічі з футболом та волейболом, лекції, які ми читали в клубі. А все це разом складало комплекс наших трудових буднів.

Ю. КАСИЛОВ,
боєць загону «Чорномор-70»,
студент третього курсу
історичного факультету.

ОДЕСЬКІ ВИДАННЯ

Твори Івана Карповича Тобілевича — Карпенка-Карого — ще за революційних часів видавалися в багатьох містах Східної і Західної України.

Ми можемо пишатися тим, що неодноразово видавалися вони і в Одесі. Зокрема, саме в Одесі вийшов п'ятитомник його творів «Драми і комедії» (Одеса, тип. Южно-руського об-ва печатного дела).

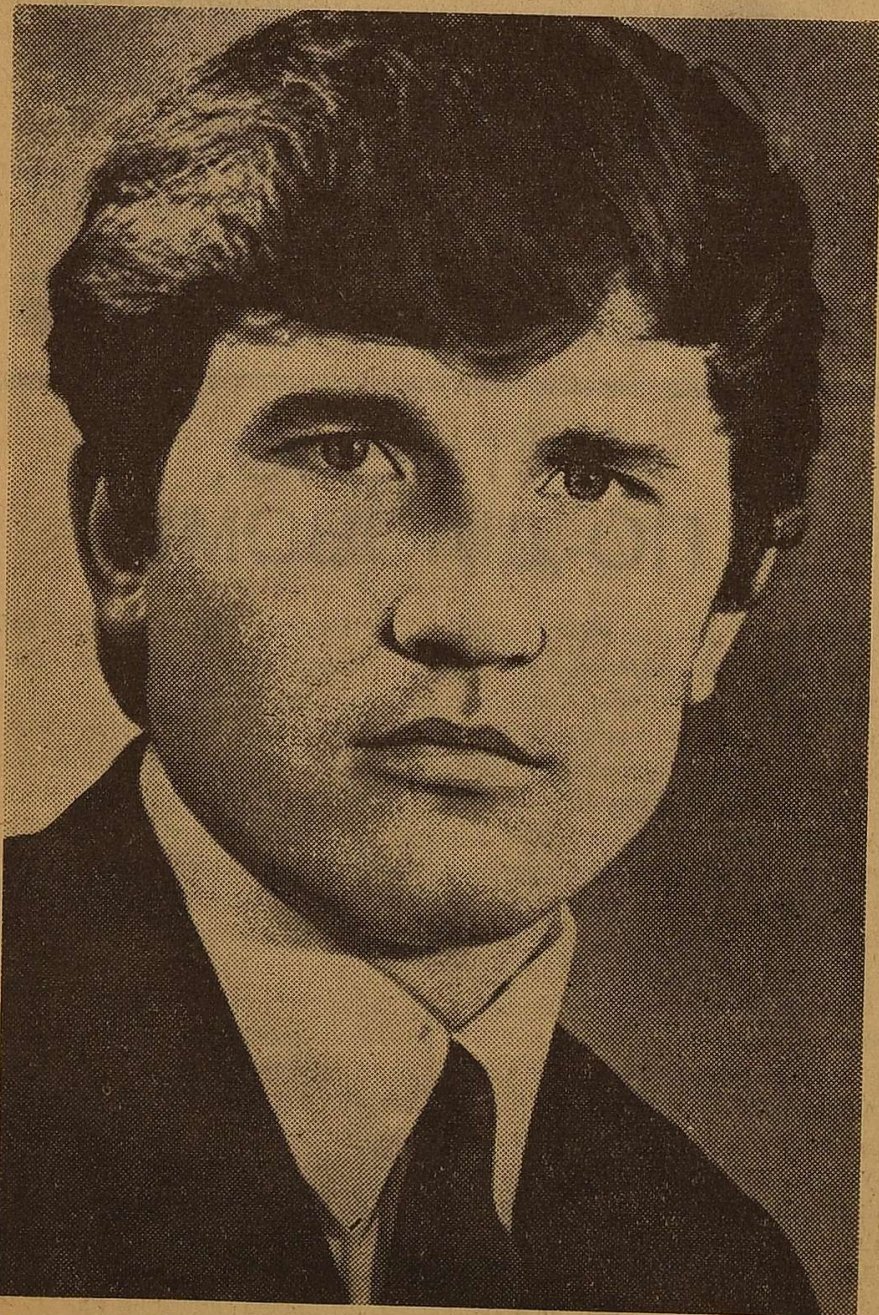
Про те, як важко було здійснити це видання, свідчить хоча б той факт, що перші два томи видано в 1897 році, а третій і четвертий — в 1903 році, останній, п'ятий, тільки в 1905 році.

Згідно з цензурними умовами того часу, твори надруковані російською орфографією.

Одеське п'ятитомне видання драм і комедій І. К. Тобілевича було одним з найбільш повних дореволюційних видань його творів.

В науковій бібліотеці нашого університету є окремі томи цього рідкісного видання.

Є. САВЕЛЬЄВА.

Комуніст Валерій Снісаренко — студент 5-го курсу історичного факультету. Відмінник навчання, чуйна людина, він користується заслуженим авторитетом у товаришів.

Валерій — парторг курсу. З відповідальним дорученням справляється успішно. Зараз він з товаришами стоїть на вахті в честь XXIV з'їзду КПРС.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

ПОЧЕСНИЙ ОBOB'ЯЗОК

Деякі місяці залишається до відкриття XXIV з'їзду КПРС, який накреслить нові рубежі створення матеріально-технічної бази комунізму в нашій країні, розвитку соціалістичної економіки, науки і культури, підвищення добробуту радянського народу. І немає для кожного комуніста, для кожної радянської людини важливішого і почеснішого обов'язку, ніж гідно зустріти з'їзд партії, всіма справами і помислами сприяти успішному перетворенню в життя поставлених завдань.

Величезні досягнення радянської країни в розвитку економіки, науки і культури нерозривно зв'язані з постійним зростанням комуністичної свідомості громадян, з виховною, пропагандистською роботою. Важливе місце в цій роботі посідає пропаганда політичних і наукових знань. Цим займається товариство «Знання» нашого університету.

Зараз у відділенні товариства «Знання» налічується 578 професорів, викладачів і співробітників університету. Члени товариства в ленінському ювілейному році прочитали серед трудящих міста та області понад 3 тисячі лекцій. Істотно поліпшилась пропагандистська робота в підшефних сільських районах, де у поточному році

силами вчених проведено 7 днів науки. Особливо успішно пройшли ленінські дні в Савранському, Котовському, Красноокнянському та Іванівському районах.

Регулярні виїзди вчених в райони області здійснюють факультетські організації товариства «Знання». Наприклад, філологічний факультет у вересні цього року провів дуже цікавий день філолога в Біляївському районі.

В університеті успішно працює центральний ленінський лекторій і три факультетських (історичний, біолого-географічний та фізико-хімічний факультети). Останнім часом правління товариства «Знання» підвищило ефективність лекційної пропаганди в центральному ленінському лекторії, перенісши центр ваги його роботи в студентські гуртожитки.

До цікавих форм роботи серед студентської молоді слід віднести роботу філософського клубу і клубу «Катанан» (кафедра органічної хімії).

Активну участь в пропагандистській роботі беруть студенти, які набувають досвіду лекторської майстерності в постійно діючій школі молодого лектора-пропагандиста (керівник доцент Д. Богуненко).

Протягом багатьох років успішно працюють народні університети, створені при нашому відділенні товариства «Знання». Особливо ефективною є робота народного університету правових знань (ректор доцент К. Удалих).

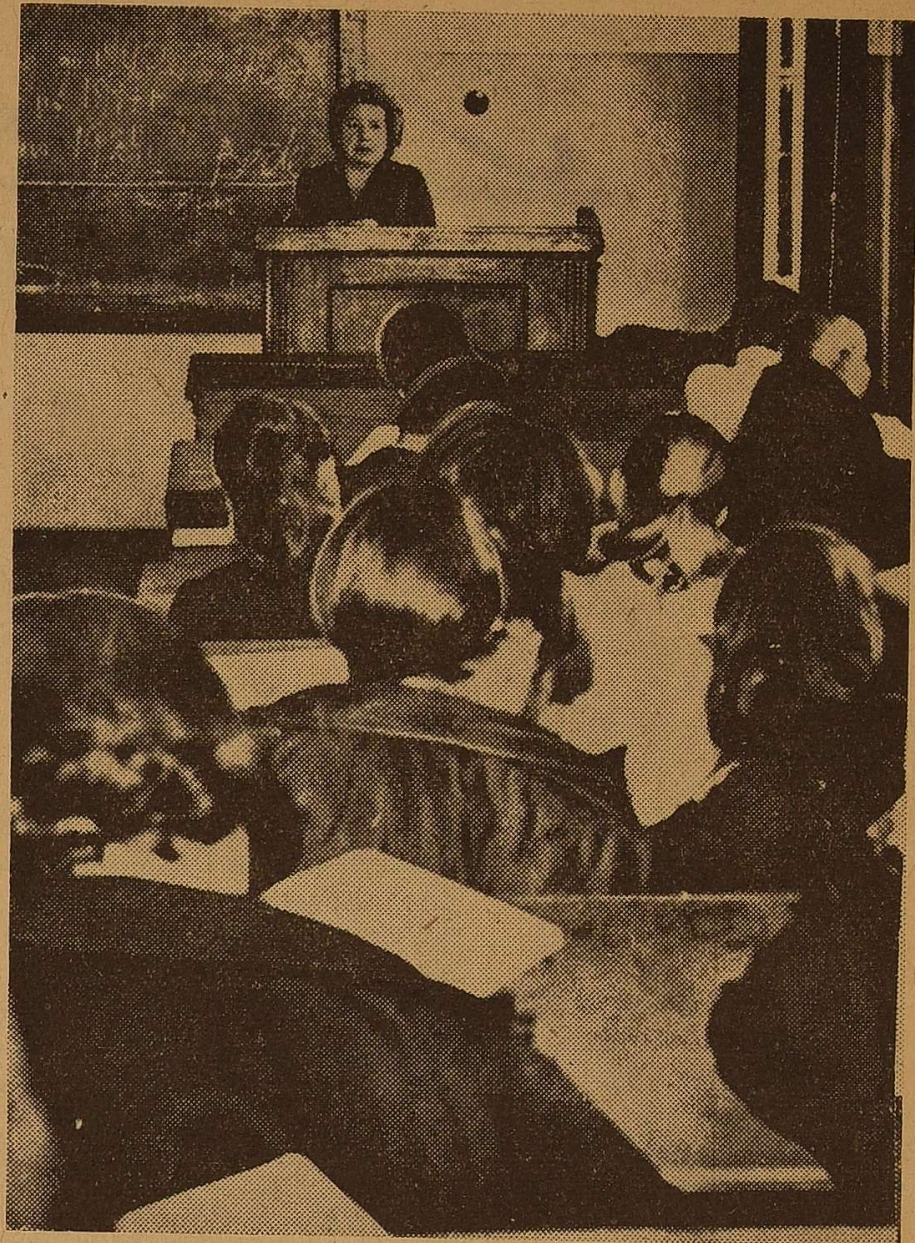
Звичайно, в роботі відділення товариства «Знання» є ще багато невикористаних резервів і невирішених завдань.

Нам необхідно найближчим часом створити народний університет природничо-наукових знань, посилити лекційну роботу в підшефних районах, закінчити роботу по підготовці до друку повного анованого збірника лекцій, значно посилити активність членів товариства «Знання», його первинних організацій.

Идучи назустріч XXIV з'їзду КПРС, вчені університету звернулись до всіх вчених міста Одеси і області з закликом посилити агітаційно-пропагандистську діяльність.

Це зобов'язує нас мобілізувати всі сили для успішного виконання цього почесного і відповідального завдання.

А. ГЛАУБЕРМАН,
голова правління товариства
«Знання» університету,
професор.

Лекції, які проводить Галина Луківна Фролова, доцент кафедри наукового комунізму, завжди захоплюють студентів. І не лише тому, що викладач майстерно, з глибоким знанням матеріалу веде заняття. Майже кожен лекцію во-

на супроводжує показом діафільмів, підкріплює конкретними прикладами з життя.

На знімку: Г. Л. ФРОЛОВА веде заняття зі студентами факультету романо-германської філології.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

ПРАЦІ НАШИХ ВЧЕНИХ

Природничі науки

Витюк В. Ф. Дифракція поверхневих волн на токе конечной ширины «Прикладная математика и механика», т. 34, вип. 1, 1970, с. 32—40.

Киро С. Н. Академик Э. Д. Коллинс. «Вопросы истории естествознания и техники», вип. 2, 1970, стр. 81—87.

Козіна Г. О. Про обчислення та оцінку деяких сум з теорії рівняння Хіла. — В кн. «П'ята наукова конференція молодих математиків України». Тези доповідей. К., 1970, стор. 93.

Рухлін Б. І. Про одне рівняння типу згортки в просторі узагальнених функцій. В кн. «П'ята наукова конференція молодих математиків України». Тези доповідей. К., 1970, стор. 93.

Стороженко Э. А. и Шмандиц Ю. М. О скорости приближения (С, 1) средними ортогональных рядов. «Украинский математический журнал», т. 22, № 2, 1970, стр. 264—275.

Тихоненко М. Я. Про приближение развязания интегральных рів-

нянь з різницею ядрами в узагальнених функціях. В кн. «П'ята наукова конференція молодих математиків України». Тези доповідей. К., 1970.

Чернецький В. А. О конформной эквивалентности краевой задачи Кармелена краевой задаче Римана на разомкнутом контуре. «Доклады Академии наук СССР», 1970, т. 190, № 1, стр. 54—56.

Чернецький В. О. Застосування методу конформного склеювання для дослідження односторонніх граничних задач. В кн. «П'ята наукова конференція молодих математиків України». Тези доповідей. К., 1970, стр. 60—61.

Черский Ю. Н. Нормально разрешимое уравнение плавного перехода. «Доклады Академии наук СССР», 1970, т. 190, стр. 57—60.

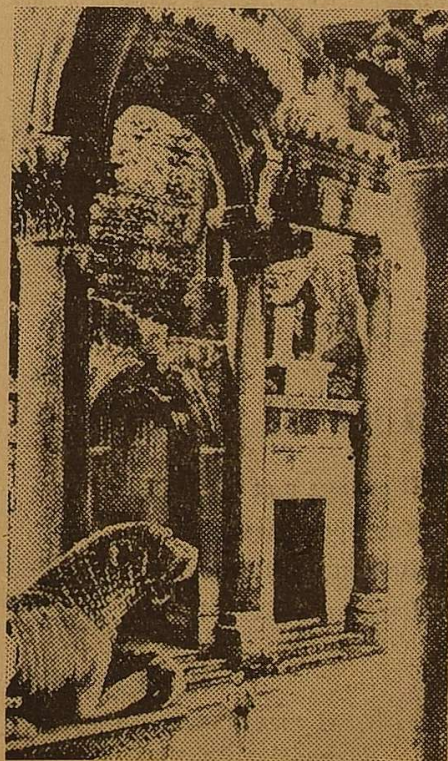
Яровий А. Т. Розв'язування однієї крайової задачі для різницевого рівняння II порядку. В кн. «П'ята наукова конференція молодих математиків України». Тези доповідей. К., 1970, стор. 151.

www.w

Присвячується Лесі Українці

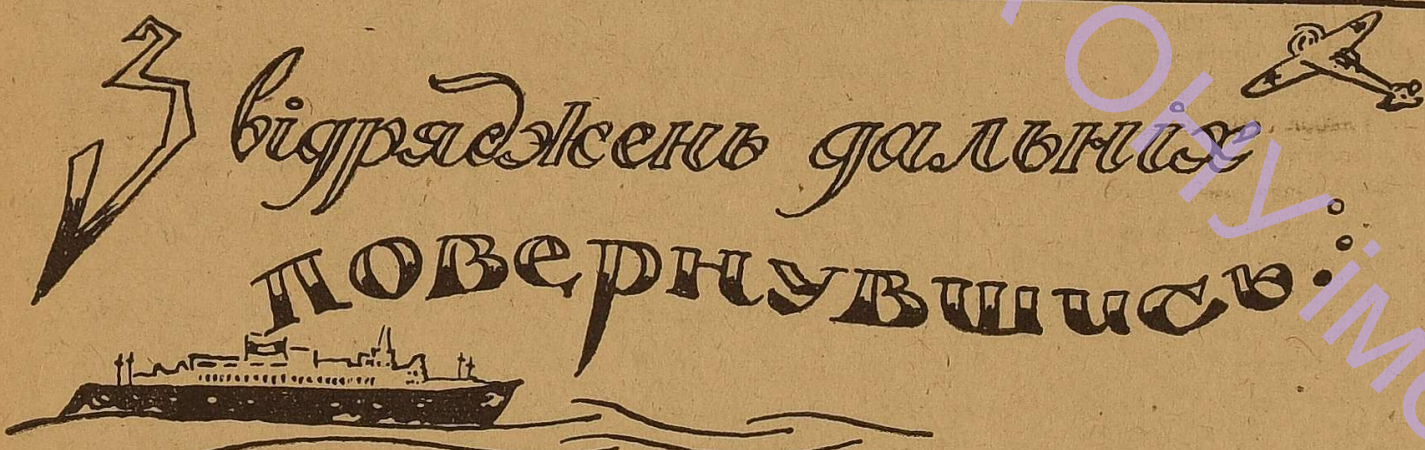
У Спліті письменників СРСР 12 жовтня відбулося перше засідання Всесоюзного ювілейного комітету по проведенню 100-річчя з дня народження Лесі Українки. Затверджено план заходів, прив'язаних наступній знаменній даті.

Головні торжества пройнуть на батьківщині української письменниці — у Волинській області. У селі Колодяжному, де проходило дитинство Лесі, відбудеться виїзна ювілейна сесія Академії наук УРСР.

Палац Діоклетіана у Спліті.

В. ДРОЗДОВСЬКИЙ,
доцент.

ВРАЖЕННЯ ПІД ЧАС ВІДПОЧИНКУ

(Закінчення. Поч. у № 26, 27)

З великим натхненням зустрічали наприкінці лютого в Загребі наших вахангівців, у репертуарі яких були кращі радянські спектаклі. У ці святкові для багатьох загребчан театральні вечори (театрالی ж вони завзяті) приємно було спостерігати, як швидко розкуповувалися чудові радянські видання.

Є в Загребі неподалеку від центра міста магазин радянської книги. У ньому завжди людно. Великим попитом користуються і науково-технічна, і художня та літературно-критична література. Та й купити не так вже важко, бо в порівнянні з місцевими виданнями наші, радянські книги коштують набагато дешевше. Місцева югославська книга — це вельми дорогий подарунок. Досить дорогими порівняно є грампластинки, квитки в театр, кіно. У названому щойно магазині радянської книги побував у 1970 році син прославленого героя і видатного письменника Аркадія Гайдара, залишивши про це приємний спомин у статті, надрукованій у газеті «Правда».

Захоплено (це вже влітку) було зустрінуто прославлений Уральський народний ансамбль, репертуар якого насичений народно-фольклорними мотивами (запаль-

ними танцями і ліричними піснями).

Місцеві загребські театри мають непоганих акторів, які часто виступають перед телеглядачами, а оперний театр полюбляє приймати гостролерів. У великій пошані є спектаклі за творами Шекспіра, особливо у виконанні радянських акторів і кіноакторів.

Репертуар місцевих кінотеатрів ще досить одноманітний, він далеко не задовольняє різнобічних інтересів та смаків своїх кіноглядачів. Фільмів вітчизняних, або, як тут кажуть, домашніх, — малувато, хоч студій — багатенько.

У 1970 році найбільш знаменним був фільм «Битва на Неретві». Неретва — це ріка, біля якої внаслідок відчайдушної боротьби з фашистами і сміливої військової операції югославських воїнів було врятовано сотні поранених бійців, знесилених і хворих жителів. Це своєрідна епопея національно-визвольної боротьби. У фільмі знімалося чимало знаменитих акторів світу, в тому числі прославлений радянський режисер і актор Сергій Бондарчук. Перед демонстрацією фільму поблизу кінотеатру «Загреб» було влаштовано виставку фото провідних акторів. Глядачі мали змогу оглянути зразки зброї, якою югославські воїни нищили фашистів на Неретві.

Часто практикується демонстрація багатосерійних, психологічно напружених детективних фільмів. Наприклад, фільм «Містечко Пейтон» має п'ятдесят серій. У години демонстрації цього фільму, як і в години футбольних матчів, на вулицях міста малолюдно.

Майже кожне місто має свою футбольну команду, своїх численних болільників. Футбольні сутички — дуже напружені, матчі рідко закінчуються нічийним результатом, гра в цілому справляє гарне враження. Місцеві болільники темпераментні, навіть взимку стадіони переповнені (футбольний сезон тут цілий рік).

Футбол та ще й баскетбол — провідні види місцевого спорту.

Великим тріумфом для болільників була перемога югославських баскетболістів під час міжнародних змагань у Любляні. Газети рясніли гучними захвальними фразами на адресу спортсменів. Переважали заголовки: «Златні мочки» («Золоті хлопці»).

Незабутнє враження залишилося від виступу та перемоги у Любляні на міжнародних змаганнях наших радянських ковзанярів, неперевершених майстрів фігурного катання.

3 БЛОКНОТА ФОЛЬКЛОРИСТА

(Із записів доцента П. Т. Маркушевського)

Приніс син з школи нову книжку.

— Це премія, — каже він матері.

— За що? — здивувалась та, добре знаючи своє «чадо».

— Нам задали запитання: скільки ніг у страуса?

— Що ж ти відповів?

— Три.

— Але ж у страуса дві ноги.

— Але всі сказали, що чотири.

* * *

Мати каже синові, проводжаючи його до школи:

— Тільки принесеш трійку, тричі битиму.

— Добре, мамуню, не хвилюйтесь, я принеситиму одинички.

* * *

— Діти, що ви знаєте про тепло, — запитала вчителька фізики.

— Тепло, відповів Івась, — робить предмети широкими і довгими.

— Наведи приклад.

— Улітку дні довші, бо гаряче.

* * *

На родинне свято Юрко приніс матері великий букет квітів:

— Мамочко, вітаю тебе з днем народження.

— А де ти взяв такий чудовий букет? — запитала схвильована дарунком мати.

— У дядька Івана.

— А він знає?

— Знає. Аж до воріт біг за мною, — сказав задоволено Юрчик.

* * *

— То вони нас вчать ходити й говорити, — жаліється молодший брат старшому на своїх батьків, — а тепер вимагають сидіти спокійно і мовчати.

* * *

— Чим ти, Галочко, займатимешся, як будеш дорослою, такою як мати?

— Сидітиму на дієті, — відповіла дівчинка.

* * *

— Мамо, а чи хорошо за язик тягти?

— Ні, погано.

— Чого ж тоді вчителька каже, що на кожному уроці мене треба за язик тягти.

* * *

— Татку, скажи, кубометр дров — багато чи мало?

— І багато, і мало. Коли дрова купляти, то мало, а якщо пилити — багато.

* * *

Розмова в трамваї:

— Мамо! Я вже доросла?

— Доросла, доросла...

— І мені можна не поступатися місцем?

— Та сиди вже!

* * *

— А мій тато підійме от-таку каменюку!

— А мій тато підійме в два рази більшу.

— А мій не буде підіймати, у нього є заступник.

* * *

Вчителька молодших класів вирішила провести антиалкогольний захід у своєму класі, виховати в учнів відчуття необхідності боротьби з алкоголізмом. На урок з природознавства вона принесла черв'яка, півшклянки води і півшклянки горілки.

Коли черв'яка поклали на стіл, то він поповз.

— Що черв'як робить? — запитав в учнів вчителька.

— Повзе, — хором відповіли учні.

Тоді вона кинула черв'яка у воду і запитала:

— А тепер що черв'як робить?

— Плаває, — одностайно відповіли діти.

За цим вчителька кидає того ж черв'яка в горілку. Через хвилину запитав:

— А тепер що черв'як робить?

— Він здох.

— Який можна зробити висновок з цього?

Піднялось багато рук. Вчителька подумала і вирішила запитати найслабшого учня.

— З цього, — відповів він, — ми повинні зробити висновок: треба пити горілку з малих літ, щоб подохли всі черв'яки, які є в пузі!

* * *

Идучи з батьком в дитсадок, малий Сашко запитав:

— Татку, чому вчора з димаря хлібопекарні йшов чорний дим, а сьогодні білий.

— Вчора випікали чорний хліб, а сьогодні — білий, — відповів чоловік.

* * *

Онука слухає, слухає казку. А далі сердиться:

— А ти, бабко, не брехай!

ХТО ОРГАНІЗУЄ ЛІТСТУДІЮ?

Закоханість у літературу... Саме вона привела на філологічний факультет університету тих, хто вирішив зв'язати своє життя зі словом. Словом, яке з сивої давнини сміється і хвилює, допомагає і наснажує.

Багато філфаківців пробують свої творчі сили. Про це свідчать твори, які вміщені в літстудійській стіннівці.

Творча проба сил... Часто їй судиться прорости і забути на літературному полі. Літературна студія філологічного факультету дала творчу дугівку Володимирові Гетьману і Анатолію Бортняку, Анатолію Колісниченку та Івану Пригорку, Валентині Морозу та іншим.

Щороку у студентську сім'ю прибуває поповнення. Серед нього є і ті, хто має творчу силу, що зветься талантом. Зараз це несміливі голоси, які (за скромністю авторів) зрідка з'являються на сторінках рукописної преси, а ще рідше — друкованої.

Молодим завше потрібне напутне слово, дружна порада і підтримка. А такої підтримки і поради немає — на філологічному факультеті не працює літстудія. Доводиться часто чути:

— Чого ж це ніхто не може відновити роботу літстудії?

Дехто адресує це запитання самим студентам, дехто — викладачам. Я — за перших. Літстудія — то справа студентів, а викладач завжди скаже оте напутне слово, яке так потрібне у зародкову стадію творчості.

Якось мені довелося побувати в Чернівцях, читати університетську газету «Радянський студент», стіннівку літгуртківців. Мушу сказати: цікаві твори на їх сторінках. Один з літгуртківців, тодішній п'ятикурсник, розповів:

— Часто зустрічаємося з поетами і письменниками Буковини та Львівщини. Плануємо цікаві зустрічі з студентами інших навчальних закладів. Обговорюємо свої твори на літгуртку, бо дружне слово — частка твого успіху.

Пробували організувати літстудію, але то була лише несмілива спроба, справа двох-трьох. Що робили інші студенти? А чекали, поки хтось зробить оту, так би мовити, студентську хату з вівською «Літературна студія».

Висновки напрашуються самі: літстудія — справа студентських рук. І стаття ця повинна стати предметом обговорення, і не тільки обговорення, а й поштовхом до дії.

В. ПІДДУБНЯК.

П Р И Б О Й

На гризне такой,
На таком торжестве
Все ветры гуляют
Во всем естестве.

Их спины лохматы,
Их речи — круги.
И рвутся канаты
От спелой воды.

И солнце в сети,
Как пропущенный гол,
Побольше шампанского
Ставьте на стол!

В. ПОПКОВ,
студент третього курсу
філологічного факультету.

ЗА МИР

Я за мир. Я миру хочу.

В ньому помисли мої.

Не благаю, а пророчу

І за мир веду бої.

На лану і на будові,

Де до хмар густі ліси,

На поляні волошковій,

Повній чарів і краси.

Де киплять життям фонтани,

Іх дзвінкий як сталь, прорій.

Де солдатам гоять рани,

Де продовжується бій.

Моя пісню, ширше крила,

Хочу я, щоб ти в борні

Поліїв вогнем залила

І палила їх в огні.

Я за мир, я вірю, знаю,

Свідки, — всі, хто на землі,

Що народи подолають

Всі ворожі сили злі.

Ш. МОРАР.

Сергій ЄСЕНІН

Вітер листя на землі стелить,

Стогне стомлено вітер глухий.

Хто збентежене серце звеселить?

Хто утішить його, друже мій?

Все дивлюся на місяць ліловий

З-під важких, навеслих повік.

В тишу осені півні знову

Свій шалений кинути крик.

Синь прозора. Досвітня. Рання.

І зірок падіння легке.

Загадати б якесь бажання,

Та не знаю тільки, яке.

Всі здавила життєва ноша.

Свою долю і дім я прокляв.

От якби дівчисько хороше

Стало перед вікном моїм.

Щоб вона, волошково свіжа,

Лиш мені, без вагання й зусиль,

Почуттям і голосом ніжним

Заспокоїла серця біль.

Щоб під місячністю блідою

Розлилося щастя, як спів,

Щоб у нім я не танув, не млів,

І у зустрічі з юнно чужою

Вже ніколи своєю не жалів.

Переклад з російської

Олега ДОРОХІНА,

викладача факультету

романо-германської філології.

ПІСНЯ

Втомила пісня серця струни,

Як птиця, рветься у політ.

Туди, де гомонять буруні,

На ниві, у широкий світ.

Від пісні матері сумної

Вона бере початок свій.

Співала мати наді мною,

Тоді й ростила крила її.

Лиш не такі, як в пісні свої,

Могутні крила, як в орла.

Свою ж тонку, як нить сувою,

З нуждою вік свій пронесла.

Як пряла кужіль на лавчині,

Чи жала в лузі осоку,

Вона в дзвінкі пісні пташині

Вливала і свою гірку.

Коли долівку осокою

Встеляла замість килимка,

Дзвеніла пісня та бджолою,

Як доля матері гірка.

А поруч пісня виростала

В чуттях душі, вінку краси.

Як спів пташиний, дзвін металу

Ії лунали голоси.

Зміцніли крила пісні мої

Ії тісно в серця глибині.

Вона сердечною струною

Сигнали подає мені.

І рветься в даль, у веремії,

Щоб опівати, як уміє,

Все те, чим край прославивсь

Мій,

Що мати бачила лиш в мріях,

Що тільки снилось часто їй.

С. ГРИГОРАШ.

Грає осінь в золоту сирену,
жовтим пензлем маже кожен лист.
Кавуни, кабанчики зелені,
на землі дорідній розляглись.

Хочуть людям щиро повернути
іхніх рук мозолисте тепло,
щедре сонце взявши в ніжні пуга,
у свою міцну цукристу плоть...

Вірш В. Кінзбургського.

Фотоетюд В. Синельникова.